

Spm. nr. S 537

Til kulturministeren (8/5 91) af:

Qvist Jørgensen (S):

»Kan en kommune/et folkeoplysningsudvalg nægte at give et forhåndstilsagn om lokale tilskud, når der er tale om et nybyggeri på under 800 m² (en squashhal)?«

Begrundelse

Spørgeren har den opfattelse, at der i henhold til den ny folkeoplysningslov ikke foreligger mulighed for at forhåndsafvise, når der foreligger tegninger til et projekt, der klart viser, at der er tale om byggeri under 800 m², og der i øvrigt i driftsbudgettet er taget højde for fordeling mellem dem, der er over og under 25 år.

Svar (16/5 91):

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Ja. Efter § 24, stk. 1, i lov om støtte til folkeoplysning ydes der tilskud til driftsudgifter til idrætshaller og andre haller samt andre lokaler og lejrpladser, der ejes eller lejes af kredse til brug for aktiviteter for børn og unge under 25 år.

Kommunalbestyrelsen kan dog uanset denne bestemmelse træffe beslutning om, at der ikke ydes tilskud til nye haller, herunder til nye lejemaal vedrørende haller eller til væsentlige udvidelser til tilskudsgrundlaget vedrørende haller, jf. lovens § 24, stk. 2.

I § 8, stk. 2, i bekendtgørelsen om støtte til folkeoplysning er det nærmere anført, hvad der forstås ved haller. Med hensyn til squashhaller (og de i 1. punktum i øvrigt nævnte haller) gælder der ikke, som det tilsyneladende er antaget i spørgsmålet, nogen grænse på 800 m². Denne kvadratmetergrænse knytter sig kun til de »andre tilsvarende lokaler«, der i så fald kan betragtes som haller, jf. 2. punktum i bestemmelsen.

For haller gælder fra 1992 et højere loft for lokaletilskud end for andre lokaler, jf. bekendtgørelsens § 10.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 200:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken.

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 15/5 91).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 3-5 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 201:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 15/5 91).

4) Første behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om ændring af lov om statens tjenestemænd i Grønland.

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 15/5 91).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om ændring af lov om pension til statens tjenestemænd m.v. i Grønland.

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 15/5 91).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Jørgen Jensen (S):

De to lovforslag, som jeg skal tale om, er lovforslag nr. L 200 og L 201. De vedrører ændring af tjenestemandsløven og tjenestemandspensionsloven.

De ændringer, vi skal foretage i Folketinget, sker hovedsagelig som et resultat af de nys afsluttede overenskomstforhandlinger pr. 1. april 1991 med tjenestemandorganisationerne, men der er dog også tale om visse ændringer og justeringer af lovene på samme områder fra henholdsvis 1969 og 1958.

Vedrørende lovforslag nr. L 200: Der har i tjenestemandsløven hidtil været adgang til rådighedsløn og ventepenge i 3 år, såfremt man blev afskediget som tjenestemand. Dette har i visse tilfælde medført, at en tjenestemand kunne oppebære både rådighedsløn og ventepenge, hvis han fik ansættelse i en anden stilling inden for det offentlige. Det foreslås derfor, at der sker en begrænsning, således at man ikke fremover i sådanne tilfælde kan oppebære to løn-

[Hans Jørgen Jensen]

ninger; der kan højst blive tale om en forskelslønudbetaling, hvis lønnen i den nye stilling er lavere end i den stilling, vedkommende er opsgået fra.

Samme regel skal være gældende, hvis man ansættes i et selskab, hvor staten ejer mere end 50 pct. af kapitalen, typisk i aktieselskaber. Københavns Lufthavn, hvor staten i dag ejer 100 pct. af aktierne og formodentlig skal eje 75 pct. på et tidspunkt, kan vel bruges som eksempel herpå.

Rådighedsløn udbetales efter forslaget heller ikke, hvis tjenestemanden opsiges omkring 67-års-alderen, og desuden sker der efter udtalelse fra Lønningsrådet en ændring af § 58 c, der betyder, at nordiske statsborgere, der ansættes i det offentlige, kan ansættes på tilsvarende vilkår som tjenestemænd.

Hvad angår tjenestemandspensionsloven, er det, efter hvad jeg har kunnet studere mig til, sådan, at i mange private pensionsordninger har aldersgrænsen, hvad angår børnepension og børnetillæg, i flere år været 21 år. Der har altså været tale om en større fleksibilitet på pensionsområdet i den private sektor, end det har været kendt i offentlige ordninger. Vi hilser derfor forslaget om en fremtidig fast aldersgrænse på 21 år mod tidligere 18 år med mulighed for forlængelser velkommen. Også det, at det bliver barnets eller den unges egne penge, mod at det tidligere var penge, der tilfaldt pensionisten, er efter min opfattelse en klar forbedring.

Når det drejer sig om de nordiske lande, ligner det sådan, at det ifølge den nordiske pensionsoverenskomst med Finland, Norge og Sverige hidtil har været en betingelse, at man skulle være ansat i 10 år før alderspensionstidspunktet. Dette er nu efter aftale blevet ændret til 4 år. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at tiden har vist, at specielt hvis man ansættes i et andet land i en sen alder, har 10-års-reglen virket urimelig. Den foreslåede ændring hilses velkommen, selv om det er en konsekvensændring, idet man måske kan animeres til at arbejde i andre nordiske lande i et sent tjenestemandsforsløb, hvilket også kan være en fordel i mange tilfælde.

Endelig er der også nogle tanker i lovforslaget om ændring af samordningsfradraget. Man siger i bemærkningerne til forslaget, at i konsekvens af, at der fra 1. januar 1991 »kun« er én

sats for folkepensionens grundbeløb, har der ved overenskomstforhandlingerne på arbejdsmarkedet på hele det offentlige område været diskuteret ændring af samordningsfradraget. Resultatet er blevet, at man på samme måde som for folkepensionens grundbeløb vil anvende én sats, den lavestgældende for samgift – og det er mærkeligt nok den, der giver den højeste udbetaling – og at satsen for enlige glider ud.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at Socialdemokratiet hilser forslaget velkommen, idet det sammen med lovforslag nr. L 123 om nedsættelse af procentsatsen til 25 som det højeste, der kan fratrækkes tjenestemandspensionen, nu endelig tager fat på et for mange mennesker uforståeligt system.

Pensionsdelen i de lovforslag, der er fremme, koster 9,6 mio. kr. og finansieres af de organisationspuljepenget, som man afsætter ved overenskomstforhandlingerne. Hvad angår samordningsfradraget, anslår ministeren, at det vil koste ca. 70 mio. kr. på statsområdet, og dertil kommer der et antal millioner kroner i den kommunale sektor.

Lovforslagene har støtte fra de faglige organisationer, og Socialdemokratiet tilsiger positiv støtte og – i betragtning af det fremskredne tidspunkt i folketingssamlingen – en meget hurtig udvalgsbehandling.

Rosing (S):

Jeg skal sige noget om de næste to lovforslag, nr. L 202 og nr. L 203, der begge har med Grønland at gøre.

Disse lovforslag taler om sondringen mellem hjemmehørende og ikkehjemmehørende tjenestemænd i Grønland, og man foreslår denne sondring afskaffet. Den er i realiteten allerede afskaffet i Grønland gennem en landstingslov om Grønlands hjemmestyres og kommunernes tjenestemænd i Grønland, en lov, der trådte i kraft den 1. april i år.

Endvidere bringes lovgivningen for statens tjenestemænd i Grønland ifølge lovforslaget i overensstemmelse med de ændringer, der er foretaget i den danske tjenestemandsovgivning. Herunder er det vigtigt at bemærke, at der nu bliver etableret en tjenestemandret i Grønland med tilsvarende kompetence som tjenestemandretten i Danmark. Samtidig foreslås gennemført de bestemmelser om rådighedsløn, som foreslås i den danske tjenestemandsovgivning.

[Rosing]

Det skal dog bemærkes, at bestemmelsen om ophør af rådighedsløn ved det 67. år ikke er medtaget, da den pligtige afgangsalder i Grønland er 65 år.

Disse lovforslag er en konsekvens af afskaffelsen af det såkaldte fødestedskriterium – altså en forskelsbehandling afhængig af, om man er født i Danmark eller Grønland – og jeg håber, at der for fremtiden også på dette punkt vil være et mere ligeværdigt forhold mellem de to befolkningsgrupper i Grønland.

For god ordens skyld skal jeg sige, at begge lovforslag har været forhandlet med Grønlands hjemmestyre og De Grønlandske Kommuners Landsforening, og på baggrund heraf skal jeg foreslå uændret vedtagelse af begge forslag.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

De grønne, lysende træer uden for vinduet vidner om, at folketingssamlingen nærmer sig sin afslutning, og vi kan se, at der er ca. en uges tid til at få færdigbehandlet disse fire lovforslag. Det kan også lade sig gøre, fordi der er gjort et kolossal grundigt forarbejde til de to pakker af lovforslag, både de lovforslag, som går i Arbejdsmarkedsudvalget, og dem, der går i Udvalget vedrørende Grønlandslove.

Den konservative folketingsgruppe er efter de forhandlinger, der har været, meget positiv over for disse lovforslag. Vi vil især fremhæve forslaget om at forbedre samordningsfradragsreglen. Vi synes også, at nogle af moderniseringsbestemmelserne vedrørende rådighedslønnen – at man kan oppebære den i 3 år – er rigtige at få med nu. Og jeg må måske også minde om i forbindelse med de grønlandske lovforslag, at den konservative folketingsgruppe i princippet aldrig har været nogen stor tilhænger af fødestedskriteriet, som vi, skal vi sige, her får taget endnu en bid af. Dette bliver med lovforslaget her næsten afskaffet, og det er i den rigtige retning, vi her går.

Så den konservative folketingsgruppe skal tilslutte sig lovforslagene, og vi er også klar til at medvirke til et særdeles hurtigt udvalgsarbejde.

Helge Sander (V):

I Venstre opfatter vi nærmest disse fire forslag som en ekspeditionssag, og når vi kan være så positive, er det, fordi vi synes, det er ændringer, der både er rimelighed og fornuft i, og der

er jo også primært tale om overenskomstforhandlingsresultater, der hermed skal effektueres. Og vi noterer os selvfølgelig også med tilfredshed de tilfælde, hvor der er tale om modernisering og tilpasning.

Men vi er nok især glade for den øgede grad af fleksibilitet, der lægges op til på tjenestemandsområdet; det er i hvert fald et skridt i den rigtige retning. Vi håber hermed, at der er løst op for nogle af de problemer, der har været ved omlægningen af opgaver inden for den statslige virksomhed.

Det er også glædeligt, at det nu er alment anerkendt, at der er behov for at flytte en lang række opgaver væk fra den offentlige sektors beskyttende vinger og over til den mere markedsbaserede konkurrencesituation.

Vi noterer også med tilfredshed ændringerne i samordningsfradraget, der fremover vil være ens for både enlige og samgifte. Venstre vil gerne være med til at nedtrappe samordningsfradraget yderligere, så det kan afskaffes over en årrække, men samordningsfradraget skal naturligvis ændres i forbindelse med en reform af tjenestemandspensionssystemet og som led i overenskomstforhandlingerne. Det ville være godt, hvis der ved de kommende overenskomstforhandlinger kunne afsættes puljer til nedtrapning af samordningsfradraget i lighed med de puljer, vi allerede har afsat til forbedringer af børnepensionen.

Ud over disse generelle bemærkninger til lovforslag nr. L 200 og L 201 vil jeg også gerne give min fulde tilslutning til lovforslag nr. L 202 og L 203 vedrørende Grønland. Det sker i hr. Steenholdts fravær, men jeg synes, at den tale, som vi hørte fra hr. Rosing, både med hensyn til forklaring og argumentation var tilstrækkelig til, at vi kan give vores fulde tilslutning.

Så derfor: Tendenserne er rigtige, vi fornemmer, at det er en effektivering, som skal til, og at denne bør ske hurtigst muligt. Det vil Venstre meget gerne medvirke til.

Tommy Dinesen (SF):

Også i SF synes vi, det er rimeligt, at disse ting bliver vedtaget. Når man tænker på, at dette har baggrund i Tjenestemandskommissionen af 1965's arbejde, kan man måske undre sig lidt over, at det nu skal gå så hurtigt. Men det er vi da rede til at acceptere.

[Tommy Dinesen]

Vi synes, det er i orden, at der kommer nogle smidige overenskomster. Vi synes også, det er rimeligt, at man undgår dobbeltløn; det er i hvert fald noget, som mange synes er en uretfærdighed. Og det er jo normalt ikke dem, der har de mindste lønninger, der vil være i den situation at kunne få det.

Men som sagt, dette er nogle aftaleresultater, som organisationerne har forhandlet sig frem til, og det synes vi er helt i orden.

Vi synes også, det er i orden, at samordningsfradraget bliver forbedret for enlige, og at der kommer en tjenestemandret i Grønland. At man nu først kan blive pensionist i Grønland, når man bliver 55 år mod 45 år før, fik mig til at tænke på, at det lader til, at det er gået op for organisationerne og måske også for lovgiverne, at man har bevæget sig fra hundeslæden over til helikopteren.

Men som sagt, dette er konsekvenserne af nogle aftaler, der er indgået, så vi vil gerne medvirke til en hurtig og positiv behandling.

Niels Højland (FP):

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at vi hurtigst muligt skal sørge for at stoppe tilgangen af tjenestemænd. Det er et forældet begreb, som slet ikke lever op til det moderne samfund, som vi lever i med hurtige ændringer og behov for omrokering. Antallet af offentligt ansatte samt de job, de løser, er steget. Ikke mindst behovet for at gennemføre en meget omfattende privatisering gør, at der er behov for meget betydelige ændringer i de forhold, tjenestemænd er ansat under. Der er brug for dynamik og nytænkning; det må ikke være sådan, at den nuværende tjenestemandsløvs spænder ben for privatiseringer og andre omrokeringer.

Fremskridtspartiet har tidligere fremsat meget detaljerede forslag om, hvordan der skabes mulighed for mere tidssvarende forhold på området. Det var der dog ikke flertal for på daværende tidspunkt. Vi fortsætter derfor med at have problemer på området, hver gang der skal ske ændringer i eller egentlige salg af statslige aktiver. Vi havde håbet, at ministeren ville fremsætte forslag om at få ryddet op i disse forhold.

Af positive ændringer mener vi at kunne se muligheden for at afbryde udbetalingen af rådighedsbeløb. Den burde helt kunne stoppes, når man får andet job. Vi er derfor meget glade

for bestemmelsen om bortfald af rådighedsløn, når personer fylder 67 år. Samtidig glæder det os, at samordningsfradragssatsen bliver ens for gifte og ugifte.

Der er også et par negative ting. Vi mener ikke, at man skal have en 3-årig overgangsperiode – det må træde i kraft med det samme. Vi mener heller ikke, at man skal kunne fortsætte med at optjene pensionsalder, samtidig med at rådighedslønnen er standset. Der er også uløste problemer. F.eks. er der allerede i dag problemer med, at kommuner og amter og staten ikke afsætter tilstrækkelige midler til tjenestemandenes pension.

Fremskridtspartiet mener, at disse fire lovforslag sammenlagt trækker lidt i den rigtige retning. Vi vil dog søge lovforslagene gjort lidt bedre ved et par ændringsforslag, som vi vil komme med under udvalgsarbejdet.

Vi vil gå positivt til det kommende udvalgsamarbejde.

Jette Pors (CD):

CD kan i store træk tilslutte sig finansministerens fire lovforslag vedrørende tjenestemandforhold. Meget er et resultat af de netop overståede forhandlinger og desuden udtryk for ønsket om øget fleksibilitet.

Ét enkelt punkt vil CD imidlertid tage forbehold over for. Af principielle grunde mener vi ikke, at man bør indføre en regel om, at tjenestemænd ikke kan få rådighedsløn ud over det 67. år. Vi har den overordnede opfattelse, at man bør fjerne enhver hindring for en arbejdsgiver og arbejdstager for selv at afgøre, hvor længe et ansættelsesforhold skal vare. Naturligvis er denne regel et lille hjørne af et stort problem, men alligevel. Det offentlige bør gå foran i bestræbelserne på at bevare den ældre arbejdskraft, så længe det er fagligt ønskeligt, uden at hænge pensionsalderen op på en formelt fastsat skæringsdato. Jeg vil egentlig gerne høre finansministerens bemærkninger hertil, men skal så i øvrigt sige, at jeg kan tilsige CD's positive holdning til alle fire lovforslag under udvalgsbehandlingen.

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig lovforslagene. Jeg vil kun kommentere samordningsfradraget, hvor jeg synes der sker et skridt i den rigtige retning. Jeg vil gerne understrege, at for

[Lone Dybdal]]

os er løsningen af samordningsfradragsproblemet et overenskomstanliggende, og vi vil meget kraftigt advare imod, at Folketinget griber ind, hver gang der er nogle på nogle felter utilstrækkelige overenskomster. Det vil meget nemt føre til, at også overenskomstparterne blot sender regningen videre til staten, og det synes vi ikke er acceptabelt.

Glønborg (KRF):

Kristeligt Folkeparti vil gerne støtte, at vi her i Folketinget gør det stykke arbejde færdigt, som er påbegyndt ved de forhandlinger, som har ført til en lykkelig afslutning pr. 1. april. Der er visse lovforslag, som man går minutiøst igennem for at finde ud af, om dog ikke der var noget, der var glemt, eller noget, der var forkert, eller noget, som man har lyst til at protestere imod. Vi føler os ganske overbevist om, at dette er gået minutiøst igennem af alle interesserede parter, og derfor må jeg erkende, at jeg er gået over disse fire lovforslag med let sind. Jeg har ikke følt, at vi fundet principper heri, som støder os, så derfor: fuld tilslutning fra Kristeligt Folkepartis side.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg tror roligt, jeg kan bekræfte hr. Glønborgs formodning om, at der er nogle uden for denne sal, der læser disse lovforslag med meget stor interesse og omhu; sådan skal det jo også være.

I øvrigt vil jeg gerne takke samtlige ordførere for, at man har erklæret sig positive over for lovforslagene. Jeg har selvfølgelig især noteret mig, at der er et stort flertal for en uændret gennemførelse, og det er nok også det mest praktiske, for det meste af det er aftalestof, og det er ikke så rart herinde at skulle til at ændre på indgåede aftaler. Vi må respektere de aftaler, vi har indgået, så jeg er glad for opbakningen, jeg er glad for støtten.

Det er klart, at vi vil se på Fremskridtspartiets ændringsforslag. Vi vil overveje fru Jette Pors' spørgsmål, men vil holde os til de aftaletekster, der er indgået, og kun såfremt der måtte være mulighed for ændringer, som kan laves i bred enighed og uden at røre ved det, der er aftalt med overenskomstparterne, kan vi overveje ændringer. Ellers vil vi anbefale, at man vedtager dette uændret.

Jeg skal sige til fru Jette Pors, at der ikke i lovforslaget er noget, der hindrer en fleksibel afgangsalder, altså der ændres ikke på den kendsgerning, at man kan fortsætte med sit arbejde også efter det 67. år. Det kan man stadig væk, men det, man så i givet fald gør, er at gå fra arbejde til pension i stedet for fra arbejde til rådighedsløn, så altså den fleksible aftrædelsesalder bliver på ingen måde berørt. Det gør den bl.a. ikke, fordi vi er enige i det synspunkt, fru Jette Pors gav udtryk for, at der vil blive meget større behov for fleksible aftrædelsesordninger i de kommende år. Forhåbentlig kommer vi dertil en dag, at vi har fuld beskæftigelse, at den ældre arbejdskraft bliver eftertragtet, og at det at lave fleksible aftrædelsesordninger faktisk bliver noget af det, der kan tiltrække den del af arbejdskraften til både den offentlige sektor og private virksomheder, således at vi får den meget større fleksibilitet. Så det er et fælles ønske hos CD og regeringen.

Jeg skal som sagt takke for den positive støtte. Jeg skal takke for den erklærede vilje til at gennemføre en meget hurtig udvalgsbehandling, så vi kan færdiggøre lovforslagene, inden Folketinget tager på sommerferie. Jeg skal derfor undlade polemik, men dog komme med et enkelt hjertesuk vedrørende spørgsmålet om samordningsfradraget, og det er, fordi hr. Hans Jørgen Jensen kom ind på lovforslag nr. L 123.

Se, det lovforslag, der ligger her, er et lovforslag, hvor vi løser nogle samordningsfradragsproblemer, som vi alle erkender eksisterer. Det er også udtryk for en vilje fra regeringens side til at erkende, at der er flere problemer på det område, der skal løses; men det er problemer, der er skabt ved overenskomstforhandlinger, og problemerne bør derfor løses ved overenskomstforhandlingerne, og midlerne til forslagene bør skaffes ved overenskomstforhandlingerne. Den kvalifikation har regeringens forslag, og derfor bør det forslag gennemføres.

Der er et handicap ved lovforslag nr. L 123 – selv om det har al min sympati – nemlig at der er tale om en situation, hvor de offentlige udgifter stiger i forhold til finanslovforudsætningerne, hvor underskuddet på statsbudgettet stiger i forhold til finanslovforudsætningen, for hvis man gennemfører nr. L 123, så gennemfører flertallet et forslag, som er ufinansieret, i en situation hvor man samtidig taler om problemet med underskuddet på statsbudgettet.

[Finansministeren]

Hvis vi kan finde gode, gedigne besparelser, der kan finansiere nr. L 123, så vil vi gerne medvirke, men hvis man vil gennemføre det ufinansieret, så synes vi, det er uansvarligt, uanset at det er godt, og så anbefaler vi i virkeligheden, at man udskyder det til næste overenskomstforhandling.

Det var ikke for at få en lang diskussion om mine lovforslag, men jeg synes, jeg skyldte en replik på hr. Hans Jørgen Jensens bemærkning om lovforslag nr. L 123.

Jeg takker for opbakningen, jeg takker for velviljen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene under punkt 2 og 3 henvises til Arbejdsmarkedsudvalget, og at lovforslagene under punkt 4 og 5 henvises til det udvalg, der den 29. januar 1991 blev nedsat til behandling af lovforslag om Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod disse forslag, betragter jeg dem som vedtaget. (Ophold). De er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 204:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov. (Forlængelse af løbetiden for realkreditlån til om- og tilbygning).

Af boligministeren Svend Erik Hovmand
(Fremsat 16/5 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Jørn Pedersen (S):**

Forslag til lov om ændring af realkreditloven er jo en del af det boligforlig, der er indgået imellem Socialdemokratiet og regeringen og flere andre parter her i salen i maj måned i år, og det skal ikke skjules, at forslaget også var

med i Socialdemokratiets oplæg til de forhandlinger, der fandt sted på daværende tidspunkt.

Vi er meget tilfredse med, at lovforslaget kommer så hurtigt, at loven kan træde i kraft allerede den 1. juli 1991. Vi vil anbefale forslaget og håber, det kan få en hurtig behandling her i Folketinget. Det er meget vigtigt, at byggebranchen får den saltvandsindsprøjtning, der kan ligge i dette lovforslag, og vi synes, det er et skridt i den rigtige retning.

Lovforslaget betyder også en forenkling i forhold til det nuværende system, hvilket vi bestemt også hilser med tilfredshed, så fra Socialdemokratiets side skal vi anbefale forslaget og anbefale, at det får en hurtig behandling her i Tinget.

Pernille Sams (KF):

Lovforslaget er jo et led i boligforliget, og i den forbindelse har jeg lyst til at komme med den mere generelle bemærkning, at vi mener, det var et vigtigt og godt signal, at vi blev enige om en række tiltag, der alle virker i positiv retning på boligmarkedet. Det vigtigste af alt er den generelt positive holdning og forståelse for markedets problemer, som er kommet til udtryk under forhandlingerne, idet usikkerhed om fremtidens økonomiske forhold er det, der først og fremmest kan ødelægge de positive tegn, der er for øjeblikket.

Med boligforliget har Folketinget vist vilje til at begynde på en mere langsigtet boligdebat under den fælles overskrift, at eventuelle ændringer skal ske med respekt af det enkelte menneskes krav om tryghed i boligen, ejere såvel som lejere, og ud fra ønsket om et roligt og stabilt boligmarked med størst mulig mobilitet. Det er nu ikke nogen dårlig fællesnævner.

I den konservative folketingsgruppe finder vi, at dette lovforslag er et udmærket forslag, som vi med glæde støtter, dels fordi det fører lån for om- og tilbygninger løbetidsmæssigt på niveau med f.eks. ejerskiftelån og således gør reglerne mere enkle, men også fordi der er håb om, at den lavere månedlige betaling, der vil være resultatet af en løbetidsforlængelse, vil gøre det muligt at sætte mere om- og tilbygningsarbejde i gang end i dag. Der er således en beskæftigelsesmæssigt positiv effekt af forslaget specielt for bygge- og anlægssektoren, og det finder vi meget væsentligt.

Vi kan således tilsiige vores støtte og medvirken til en hurtig udvalgsbehandling.